

GAZETA LWOWSKA

*Biblioteka Jagiellońska
Hrakow*

Wychodzi codziennie o godzinie 1-ej po południu z wyjątkiem niedzieli i dni świątecznych.

BIURA REDAKCJI I EKSPEDYCJA ul. Chorążczyzna 31, ADMINISTRACJA ul. Podwale 3. — Egzemplarze gazety do nabycia w Ekspedycji ul. Chorążczyzna 31, w biurze dzienników S. SOKOŁOWSKI i SKA Jagiellońska 7, w biurach dzienników i trafikach. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty. — Konto P.K.O. Nr. 141 690. Telefon Redakcji Nr. 178. — Telefon Administracji Nr. 73.

Cena egzemplarza
w miejscu
i na prowincji

200 Mk

PRENUMERATA:

	mięsięcznie
we Lwowie bez dostawy	4000 — Mk.
we Lwowie z dostawą	4300 — Mk.
z przesyłką pocztową w Polsce	4300 — Mk.
z przesyłką pocztową w innych państwach	6000 — Mk.

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej”, Lwów, ul. Podwale 3, w godzinach od 8—2 i 5—7 i biuro S. Sokółowski i Ska ulica Jagiellońska 7.

Z politycznego życia Lwowa.

Posel prof. Bartel o „Wyzwoleniu” i sytuacji politycznej.

W ubiegłą sobotę odbyło się w lokalu „Klubu politycznego kobiet postępowych” zebranie znacznego grona osób. Posel Bartel w obszernym zagajającym dyskusję przemówieniu scharakteryzował program stronnictwa „Wyzwolenie”, którego prof. Bartel jest członkiem. Temat na pozór mało interesujący, dzięki oryginalnemu a pełnemu spokojowi i obiektywizmowi sposobowi ujęcia przez posła Bartla przykuł uwagę zebranych, którym zdało się po raz pierwszy, zdarzyło się z ust posła, wybitnego członka stronnictwa, słuchać przemówienia, pozbawionego akcentów agitacyjnych, a kierującego się tylko obywatelską tendencją informacyjną w jak najlepszym słowa tego znaczeniu.

Posel Bartel wyjaśnił najbardziej charakterystyczne cechy „Wyzwolenia”. W programie swym podkreśla ono silnie stronę etyczną swych członków, wśród szeregu zaś innych zadań stronnictwo największy nacisk kładzie na sprawę reformy rolnej i oświatę ludową. W dalszym toku przemówienia poświęcił posel Bartel wiele zajmujących uwag również charakterystyce wybitniejszych przedstawicieli „Wyzwolenia”.

W żywej dyskusji, jaka rozwinęła się po przemówieniu prof. Bartla omawiano sprawę reformy rolnej, organizacji rezerw wojskowych w Związkach Strzeleckich, a w końcu poruszono sprawę organizowania żywiołów demokratycznych w społeczeństwie.

Z wyjaśnień udzielonych przez posła Bartla da się odtworzyć następujący obraz. „Wyzwolenie”, uchodzące za radykalne stronnictwo chłopskie, dalekie jest od stawiania interesów partii ponad interes Państwa. W stronnictwie, które ma przeważny odsetek żywiołu inteligentnego i wykształconego, patriotycznego włościaństwa, jest pełne zrozumienie dla potrzeb Państwa. Trudności w parlamentarnym współdziałaniu „Wyzwolenia” z innymi partiami polskimi wynikają z silnego podkreślenia strony moralnej w życiu politycznym. W dążeniu do realizacji postanowień ustawy o reformie rolnej „Wyzwolenie” będzie się starało pogodzić interes włościaństwa z interesem Państwa. Wielki nacisk położy stronnictwo na sprawę oświatową i kooperatywy rolnej.

W sprawie służby wojskowej opowiada się stronnictwo za możliwie krótkim (18-miesięcznym) czasem jej trwania, natomiast dąży do tego, by poborowi już przed służbą wojskową przechodził wychowanie wojskowe w odpowiednich organizacjach, przygotowujących psychicznie i praktycznie do służby w wojsku.

W sprawie podatkowej zbijał prof. Bartel legendę o oporze „Wyzwolenia” przeciw podatkom i oświadczył, że lud włościański i jego światli przedstawiciele w Sejmie rozumieją potrzeby jak najdalej idącej ofiarności podatkowej. Idzie jednak o to, by Rząd wystąpił z wypracowanymi wnioskami w tej materji.

Przy omawianiu powyższej sprawy przypomniał prof. Bartel, że żaden z dotychczasowych Ministrów skarbu nie zdobył się na jasny pro-

gram podatkowy, co musiało za sobą pociągnąć fatalne następstwa.

Co do honoroskopów rządowych zaznaczył posel Bartel, że Rząd Sikorskiego utrzyma się jeszcze jakiś czas i znajdzie konieczne poparcie stronnictw demokratycznych w Sejmie.

Zapowiedź posła Bartla, że w przyszłości będzie się starał urządzić dalsze Zebrania informacyjne, na które zaprosi innych członków „Wyzwolenia”, przyjęli zebrani z wielkim uznaniem.

Poziom omawianego tu zebrania daje gwarancję, że i przyszłe zebrania przyniosą kołom politycznym Lwowa duże korzyści. Należałoby jednak udostępnić w przyszłości podobne konferencje (tak najliczniejszym kołom słuchaczy, spragnionym spokojnych i pozbawionych dźwięką demagogicznego informacyjną co do naszych najważniejszych zagadnień publicznych.

m. ?

Depesze gratulacyjne.

Prezydent Rzeczypospolitej otrzymał od króla angielskiego Jerzego V. następującą depeszę: Jego Ekscejenca Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie. Otrzymałem Pański telegram o objęciu przez Pana prezydentury Rzeczypospolitej i pospieszam powinszować Panu zaszczytu okazanego Mu przez Jego współobywateli. Oceniam całym sercem Pańskie przyjazne uczucia i wyrażam Panu moje najserdeczniejsze życzenia powodzenia oraz pomyślności dla Polski w okresie piastowania przez Pana najwyższego urzędu i życzenia zdrowia i szczęścia dla Pana. Jerzy.

P. Prezydent Rzeczypospolitej otrzymał następującą depeszę od J. Król. Mości króla Włoch Wiktora Emanuela: Jego Ekscejenca Prezydent Wojciechowski, Warszawa. Niezmiernie wdzięczny Waszej Ekscejencji za Jej niezwykle miły telegram, pospieszam zapewnić, że uczucia, które była łaskawa mi wyrazić, obejmując Swoje wysokie obowiązki, szczerze podziela cały naród włoski. Proszę Waszą Ekscejencję, by zechciała przyjąć jak najgorętsze życzenia, jakie ja ze swej strony żywię dla Jej osobistego szczęścia i dla pomyślności Polski. Podpisany: Vittorio Emanuele

Sprawy państwowe.

W związku z wiadomością podaną przez „Ajencję Wschodnią”

o konferencji odbytej przez Prem. Sikorskiego z p. M. Seydą

w Zakopanem, „Gazeta Warszawska” umieszcza następujące wyjaśnienie:

Gen. Sikorski zwrócił się do posła Seydy z zapytaniem, jakby się stronnictwa obozu prawicowego zapatrywały na objęcie teki Ministra skarbu przez bliższego im poglądami politycznymi p. Zygmunta Chrzanowskiego.

Posel Seyda odparł na razie osobiście, że stronnictwa wspomniane są zasadniczo przeciwnie utrwalaniu gabinetu prowizorycznego i że odpowiedź oficjalną w tej sprawie da generałowi Sikorskiemu po powrocie do Warszawy i po porozumieniu się z czynnikami kierowniczymi stronnictw, należących do Ch. Z. J. N.

„Gazeta Warszawska” dodaje, że odpowiedź ta wypadłaby w tym sensie, iż stronnictwa wspomniane nie mogą wpływać na p. Chrzanowskiego, by przyjął tekę Ministra skarbu, ponieważ ze względów zasadniczych, nie chcą wziąć choćby nawet pośrednio współodpowiedzialności politycznej za dalsze trwanie prowizorycznego rządu poza parlamentarne.

Ze źródeł kompetentnych dowiaduje się Ag. Wsch., że wiadomość podana przez niektóre piśma, jakoby premier Sikorski konferował w Zakopanem z prof. Leopoldem Jaworskim i p. Ireną Kosmowską, jest najzupełniej mylną.

Dziś w południe w Belwederze pod przewodnictwem Prezydenta Rządu rozpocząć się mają zapowiedziane

narady b. Ministrów skarbu

Zapowiedzieli swe przybycie: pp. Byrka, Englisch, Kampiński, Wł. Grabski, Steczkowski, Michalski i Jastrzębski. P. Biliński z powodu choroby prawdopodobnie nie przybędzie.

Na posiedzeniu komisji skarbowo-budżetowej pod przewodnictwem posła Głabińskiego w obecności Wiceministra Markowskiego i prezydenta naczelnej Izby kontrolnej Żarnowskiego miano zastanowić się nad położeniem skarbowym kraju, lecz do rozprawy nie doszło, ponieważ tymczasowy kierownik skarbu p. Markowski oświadczył, że jest tylko prowizorycznym kierownikiem Ministerstwa, a jako taki nie może oświadczyć się co do stanowiska Rządu w tej sprawie.

Wczoraj odbyła się

narada w sprawach gospodarczo-finansowych

pod przewodnictwem Prezesa Rady Ministrów, w której brali udział: Minister Darowski, kierownik Ministerstwa przemysłu i handlu Strassburger, Wiceminister skarbu Fajans i sekretarz Komitetu Ekonomicznego Huzarski. Omawiano kwestję kredytów dla przemysłu tak inwestycyjnych, jak i obrotowych i rozważano ponadto sprawę ucieczki kapitałów oraz operacji walutowych banków prywatnych.

Wczoraj w Ministerstwie pracy rozpoczęło się przerwane z powodu świąt posiedzenie komisji połubownej dla zawarcia

umowy zbiorowej w rolnictwie

na r. 1923 i 1924. Obrady ukończone zostaną z końcem b. m.

Polityka podatkowa Rządu.

Większą część posiedzenia Rady Ministrów skarbu, a dotyczące 1) Wyrównania stawek państwowego podatku gruntowego i niektórych po-

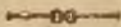
datków w budynkowych, 2) nowelizacji przepisów o państwowym podatku dochodowym, 3) wprowadzenie kar i odsetek za zwłokę oraz uregulowanie sprawy kosztów egzekucyjnych.

Projekty powyższej przyjęte przez Radę Ministrów posiadają następujące trzy myśli zasadnicze:

1) Zmierzają do wyrównania obecnych podatków do wysokości starych przedwojennych,

2) starają się zabezpieczyć nowo uchwalone obciążenie podatkowe przed ewentualnym spadkiem siły kupna marki polskiej,

3) wreszcie mają na celu uproszczenie postępowania wymiarowego, a tem samym zmniejszenie kosztów obliczania i poboru podatków.

Uposażenie funkcjonariuszy państw.

Warszawska „Gazeta Poranna” donosi, że w gmachu Rady Ministrów pod przewodnictwem na czele Wydziału personalnego p. Szuka odbyła się konferencja delegatów stowarzyszeń urzędników w sprawie uposażenia funkcjonariuszy państwowych.

Po zażeniu obrad przez przewodniczącego, autora projektu ustawy o uposażeniu urzędników państwowych część delegacji opuściła salę obrad, trwającą za bezcelową dyskusję nad projektem,

z którego treścią nie mogli się dotychczas zaznajomić. Część delegacji pozostała i wysłuchując referatu p. Szuka.

Projekt p. Szuka zmierza do zmniejszenia ilości szczebli uposażenia z 18 na 16 uwzględnia jednakowo dla wszystkich kategorii dodatek dla rodziny. awans w poszczególnych szczeblach uposażenia co trzy lata, pozostawienie bez zmiany obecnych grup i kategorii, i oznacza sumę jednej, mnożonej nie mniejszą niż 800 punktów.

Nowe zagrożenie Europy.

Polityka angielska zalepiona w ciastym ogólnie nie zawahała się cisnąć Europy w nowe niebezpieczeństwo. Zerwanie konferencji paryskiej już wydawać poczyna zatrute owoce. Prasa niemiecka pełna jest pogroźek. Nie można ich traktować jako gołosłowne kiwanie palcem w bucie... Protekcja Anglii dozwoliła Niemcom przemienić państwo w jeden, wielki dyszący żądzą odwetu obóz i w tajnych składach nagromadzić przybory wojenne, których obfitość napewno w danej chwili świat zadziwi.

Niemcy grożą, że sankcje karne przygotowane przez Francję traktować będą jako anulowanie traktatu wersalskiego. Przesną kłopoty się zobowiązaniami; przestaną płacić wynagrodzenia szkód, a natomiast... Owe „natomiast” kryje w sobie nieprzebrane mnóstwo możliwości, z których każda ogniem i mieczem ugodzić pragnie w pokój.

Ciężki błąd popełniła Francja, gdy w r. 1918 ulegając naciskowi Anglii nie pomaszerowała na Berlin. Należało znieść tentońską nietylko przydeptać; należało zmieść ją w samem sercu. Byłby wtedy pokój naprawdę osiągnięty. Ale też wtedy Anglia miałaby zamknięte przed nosem drzwi od strony kontynentu, nie mogłaby trząść Europą i losami świata.

Że Francja dłużej znieść nie mogła takiego stanu rzeczy, to jasne. Cierpliwość jej rozmaici Lloyd George, Bradburyowie et tutti quanti doprowadzili do ostatnich granic. Nastąpiło zerwanie — wśród wzajemnych komplementów, zapewnień dalszej przyjaźni itd., ale zerwanie stanowcze, które konfigurację polityczną Europy z gruntu przeobraża.

Francja odzyskała tym sposobem swobodę działania. Jak jej użyje?

„N. W. Journal” donosi za dziennikami francuskimi „Petit Parisien”, „L'Ouvre” i „Echo de Paris”, że w razie niedotrzymania przez Niemców spłat projektowana jest okupacja miasta Essen, natomiast według „Daily Mail” wojska francuskie zajmą Bochum, a prawdopodobnie Frankfurt n/M. Okupacja nastąpiłaby najwcześniej 15. stycznia. Wedle Agencji Radio 40-tu inżynierów francuskich wyjechało już onegdaj w noc do Essen, skąd udadzą się do swych miejsc przeznaczenia, by objąć dyrekcję najważniejszych kopalń zagłębia Ruhry.

Niemcy bronią się przed imigracją ze Wschodu.

Pruski Minister spraw wewnętrznych Severing wystosował do Ministra spraw zagranicz-

„Telegr. Compagnie” twierdzi, że 145-ty pułk piechoty i 62-gi pułk art. polowej, stacjonowane w Epinal otrzymały rozkaz wymarszu. Wspomniane wojska zajęły już stanowiska na granicy.

Jak domoszą pisma brukselskie na belgijskiej radzie gabinetowej miała zapadć decyzja, na podstawie której Belgia weźmie udział w okupacji miasta Essen.

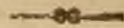
Czy na to wszystko Anglia, sprawozyni fatalnego zwrotu? Lloyd George oczywiście z asy-ju swego chwilkowego w Hiszpanji pchnął entuzjastyczną depeszę do Bonara Lawa, gratulując mu stanowiska zajętego w Paryżu. I nie dziwi: to przecie nikt inny jeno ów czwarty łis Albion przygotował dzieło, które Bonar Law ukoronował. Poza tem koła polityczne londyńskie przybrały kamienny spokój sfunksa, wyrażając jedynie wiarę, że Francja nie da się uwieść do kroków... nierozważnych.

Zapisać jeszcze wypadka, że Ameryka znajduje się na najlepszej drodze do pośredniego parcia stanowiska Anglii.

Na onegdajszym posiedzeniu senatu w Waszyngtonie uchwalono następującą rezolucję: wniesioną przez senatora Reedsa: Senat wyraża zdanie, że Stany Zjednoczone powinny wycofać wojska, biorące udział w okupacji w Nadrenji. W dyskusji nad tą rezolucją zabrał głos senator Lodge, który oświadczył, że jest wprawdzie zwolennikiem wycofania wojsk amerykańskich z Nadrenji, ale uważa za niepolityczne czynić to obecnie, gdyż mogłoby wywołać wrażenie, że Stany Zjednoczone mają zamiar zająć jakiegokolwiek stanowisko w problemie reparacyjnym. Następnie 750 głosami przeciw 6 uchwalono rezolucję dodatkową, stwierdzającą, że uchwała ta nie jest w najmniejszej poddyktowana chęcią umniejszenia uczuć przyjaznych Ameryki wobec jakiegokolwiek narodu europejskiego i żaden naród europejski nie powinien się czuć nią dotknięty.

Czy Harding rezolucję Reedsa uwzględni? Co do tego podzielone są zdania w senacie.

Z wielkiem zaciekawieniem koła polityczne oczekują rozwitku. W dniu tym bowiem Poincaré złożył ma w Izbie deputowanych oświadczenie o sytuacji politycznej.

KAZIMIERZ KRÓLINSKI

32

Z tamtego świata.

POWIEŚĆ.

(Ciąg dalszy.)

Plac ten leżał poza centrum miasta, w dzielnicy nowej, stykającej się z dworcem głównym, magazynami i gmachami rządowymi. Od północy zamykały go budynki dwu fabryk: olejów roślinnych i machorki, w tym czasie nieczynnych i zamieszkałych w części przez jeńców, w części przez uchodźców. Od wschodu wznosiły się na całej przestrzeni mury potężnej twierdzy, od południa kompleks budynków uniwersytetu, zamienionego w części na szpital wojenny, a od zachodu koszary trzypiętrowe, również na szpital obronne.

Na tym placu ustawiono trybuny, przyozdobione w zieleni i emblematy socjalistyczne. Rankiem była pogoda, lecz wnet powiało skądś, z południa odwilża, niebo zajęły szare, jednostajne chmury. Publiczności było już dosyć dookoła. Wszystkie okna przyległych budynków wypełnione widzami. Z oddali, z miasta, dolatywały dźwięki kilku orkiestr w różnych punktach i przysmiałający, rozpasany żywiołowy jęk dzwonnów z trzydziestu kilku cerkwi.

Stanęliśmy z Sienią na rogu między twierdzą a uniwersytetem. Jakis usłużny „towarysz” przypiął nam czerwone kokardki, nie oponowaliśmy, podnieceni oczekiwaniem i ogólnym nastrojem, wręcz entuzjastycznym. Wkrótce ukazały się

pierwsze roty konnicy, potem szły wojska piesze z orkiestrami, wreszcie artylerja. Ponad głowami w szarzyźnie chimur furkotało kilkanaście aeroplanów. Na czele pułków i batalionów jechali oficerowie w mundurach paradnych, uśmiechnięci, zadowoleni, porwani widocznym nastrojem tłumów, które napływały bezustannie ze wszystkich ulic zwarteni masami, śpiewając marsyltanicę.

Wkrótce zajęty był cały plac, ale uroczystości długo jeszcze nie rozpoczynano, jakby w oczekiwaniu na kogoś. W tłumie szmerano. Tu i ówdzie groźne słydiać było okrzyki. Wreszcie masa ludzka zaczęła się tłoczyć do wyłotu ulicy, gdzieśmy właśnie stali.

— Wioda! Przewadza!

I istotnie siana eskorta kozacka zaczęła torować drogę wśród tłumy wzdłuż ulicy Moskiewskiej; głównej arterji miasta. Kompanja piechoty otoczyła kordonem garstkę ludzi, maszerujących czwórkami. Zbliżyli się do nas. Na czele kroczył gubernator, obok policmajster, zarządca więzień i generał Zaleski. Wszyscy z odkrytymi głowami, ale w pełnych mundurach. Epeletów im nie odebrano tylko broń. W drugiej czwórce szli trzech oficerowie sztabu, między nimi Polak, naczelnik wojenny powiatu, prezes sądu, dalej szli generał-gubernatorowie, ewakuowani z Polski. Na samym końcu szedł archierej i rabin.

Przeprowadzono ten smutny onszak obok nas. Przypuszczałem, że tłum będzie rzucał kamieniami, że będzie lżył wiernych do ostatka służalców carskich, lecz omyliłem się. Tłum zachował spokój, godny tej historycznej chwili.

Gdy dostojników ustawiono w pobliżu trybu-

nych Rosenberga obszerny memoriał omawiający kwestję imigracji ze wschodu.

ny, zaczęto na wzgórzu za miastem strzelać z armat ciężkiego kalibru, a równocześnie wszystkie orkiestry grały marsyltanicę. Nastrój był nieopisanie podniosły i poważny. Wojsko stało na „smirno”. Mężczyźni odkryli głowy.

Po tym wstępie wszedł na trybunę jakiś człowiek w cywilnem ubraniu. Rozległy się oklaski i gromkie „hurra”. Mówił nie długo, może pięć minut, zwracając się w stronę więzienia i ramionami tem wskazując. Nagle tłum zakotłował się, zakotłował i rwał w te strony.

Sonia chwyciła mnie pod ramię, przytuliła się trwożnie i szepnęła.

— Teraz... Teraz... Wysadź mnie na mur, prośże cie, bo nas zmiotą stąd.

Nie namyślałem się zbytnio. Chwyciłem ją w ramiona, postawiłem na swoich barkach. Pacjenci szpitalni, którzy po drabianie z tamtej strony łatwo na mury wyleżeć mogli, przyszedli nam z pomocą. Równocześnie ktoś pomógł na dole i znaleźliśmy się na podwyższeniu. Mogłem więc stąd widzieć doskonale napór do bramy więziennej, która natychmiast straż na oścież otworzyła. Tłum rwał do wnętrza, jak woda do tonącego okrętu...

Niedługo zaczął ten rozentuzjazmowany tłum wynosić na barkach więźniów... Ze szczególniejszą czcią i wśród nieustannych okrzyków niesiono starszka z długą, siwą brodą; potem znowu jakąś starszka, którą na fotelu usadowili i tak wiesili. Prowadzono dalej całą grupę więźniów płci obojga...

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Memoriał czyni w tej sprawie konkretne propozycje, mające na celu załagodzenie niebezpieczeństwa grożącego Niemcom wskutek tej imigracji. Memoriał wywodzi, że wszystkie dotychczasowe zarządzenia policji wobec napływu osób obcej rasy do Niemiec okazały się niewystarczające.

Zagadnienie to można załatwić tylko w drodze międzynarodowej. Liga Narodów zwłaszcza powinna się zająć kwestją żydów wschodnich, którzy i tak posiadają charakter międzynarodowy.

Memoriał zaznacza, że idzie tu o byłych rosyjskich jeńców wojennych, jako też o dezertersów z Polski.

W dalszym ciągu memorandum projektuje porozumienie się z krajami, które potrzebują sił roboczych, aby móc skierować do nich element napływowy. W końcu ministerstwo prosi o zwrócenie się do komisji odszkodowań z prośbą, by pomyślała nad tem, aby imigracji nie utrudniali Niemcom wykonania ich międzynarodowych zobowiązań.

Problem warstw średnich.

Komitet Narodowy szwajcarski b. Instytutu Międzynarodowego dla badania problemu warstw średnich utrzymywał przed wojną i w czasie wojny stosunki pomiędzy swoimi członkami rozprzysznymi w całej Europie.

Prowadząc w dalszym ciągu i rozwijając powyższą akcję, szwajcarski związek sztuk i rzemiosł, organizacja rzemieślników, małych przemysłowców i handlowców w Szwajcarii postanowił w odpowiedzi na niejednokrotnie wyrażone życzenia przygotować i zrealizować sprawę podjęcia na nowo stosunków międzynarodowych. W tym celu przewidziane jest zwołanie międzynarodowego kongresu i utworzenie międzynarodowego związku warstw średnich, o ile możliwości jeszcze w ciągu 1923 r.

Praca związku polegać będzie na zgrupowaniu wszystkich przedstawicieli warstw średnich, wszystkich krajów, należących do świata intelektualnego, rzemieślniczo-przemysłowego i handlowego, dla obro-

ny ich interesów w dziedzinie ekonomii społecznej i politycznej, przez spowodowanie konwencji oraz podjęcie międzynarodowych zarządzeń dla ochrony i rozwoju małego handlu, rzemiosł, wolnych zawodów, udzielanie sobie wzajemnego poparcia w działaniach podjętych w tej sprawie w poszczególnych krajach, a specjalnie przez dążenie do zrealizowania ustroju ekonomicznego, opartego na pracy warstw średnich w dziedzinie produkcji i handlu.

Związek będzie obejmował zarówno zainteresowane organizacje, jak i reprezentantów wiedzy, ekonomistów, wreszcie ludzi wykonywujących wolne zawady, którzy zajmują się sprawami warstw średnich.

Komitet prowadzący prace przygotowawcze nawiązał już kontakt z przedstawicielami związków innych krajów. Siedziba komitetu znajduje się w sekretariacie międzynarodowego kongresu warstw średnich w Bernie.

„Zjednoczenie“.

Dnia 6. i 7. bm. obradowała w Krakowie druga ogólna międzyśrodowiskowa konferencja akademickiej młodzieży „Zjednoczenie“, organizacji poświęconej idei uobywatelenia żydów w duchu polskim. Przewodniczyli kolejno Oberländer z Krakowa, Wachtel ze Lwowa i Ruff z Warszawy.

Po części sprawozdawczej z działalności „Zjednoczenia“ w poszczególnych miastach, podzielono prace konferencji na 3 komisje: ideowo-polityczną, organizacyjną i prasową. Przedstawiono dwa projekty deklaracji ideowej „Zjedno-

czenia“ warszawskiego i lwowskiego, i oba te projekty przekazano zjazdowi „Zjednoczenia“, który ma się odbyć w kwietniu br. we Lwowie.

W dziedzinie organizacyjnej utworzono komitet wykonawczy akademickiej młodzieży Zjednoczenia, którego regulamin przyjęto.

Uchwalono dalej rezolucje w sprawie moratorium Prezydenta śp. Namutowicza i w sprawie walki przeciwko wprowadzeniu „numerus clausus“ na wszechnicach. Za organ Zjednoczenia uznano „Rozwagę“ w Warszawie.

19 p. p. „Odsieczny Lwowa“.

Święcił w ub. piątek uroczyste czwartą chrztu krwi rocznicę.

Uroczystość rozpoczęła się nabożeństwem w kościele garnizonowym OO. Jezuitów. Pułk przybył na nie pod komendą podpułk. sztabu gen. Pierniżka. Prócz korpusu oficerów, który pojawił się w komplecie, zajęli miejsca w świątyni przedstawiciele władz cywilnych, Zarządu miasta, delegacje oficerskie i żołnierskie itd.

O godz. 12 w południe rozpoczął się poranek w sali „Sokoła-Macierzy“. Były śpiewy i deklamacje. Śpiewał między innymi gorąco oklaskiwanym chórem żołnierski pod batutą por. M. Borzemskiego i popisywała się orkiestra 19 pp. (kapelmistrz A. Osada).

Zakończeniem dnia było uroczyste przedstawienie „Betleem polskiego“ L. Rydla w Teatrze Wtelnim. (i)

KRONIKA.

Kalendarz. Środa, 10 stycznia. Rz.-kat.: Agona pap. — Gr.-kat.: 2030 Mncz. — Słowiański: Dobroslawa.

— W sprawie 150-lecia Komisji edukacyjnej Zebranie zarządu głównego i zarządów wszystkich sekcji „Komitetu obchodowego 150-lecia Komisji edukacyjnej i zgonu St. Konarskiego“, odbędzie się we czwartek, 11 b. m. o godzinie 6 wieczorem w sali fizyki gimnazjum im. Batorego (ul. Kubli, II r.). Przewodniczącymi, zastępcami i sekretarzami zarządu i wszystkich sekcji uprasza się o niezawodny przybycie ze względu na wagę spraw.

— Służbstwo w sprawie zajść z 11 grudnia.

Z Warszawy donoszą: Wobec tego, że śledztwo w sprawie zajść z 11 grudnia r. z. na pl. Trzech Krzyży ze względu na obszerny materiał wymaga przesłania prac sędziego wyłącznie tej jednej sprawie, sąd apelacyjny na wniosek prokuratora delegował do prowadzenia sprawy sędziego sądu okręgowego Stefana Żyźnieckiego.

— Przeciwno szkodliwej propagandzie Warszawski „Kurjer Polski“ donosi, że wobec usprawiedliwionej przez Tow. „Rozwój“ w działalność swą przekraczającej ramy zakresione statutem i niedożywaniu niektórych jego niejasno sformułowanych artykułów w celu szerzenia propagandy zagrażającej spokojowi publicznemu, władze rządowe po zabranii materiału obciążającego postanowiły ograniczyć jego działalność do czynności wyłącznej natury handlowo-gospodarczej i zlikwidować na-ychmiast wszelką akcję propagandystyczną polityczną. Wysłano w tej sprawie odpowiednie pismo do prezesa „Rozwoju“ p. Karsze-Siedleckiego.

— Posiedzenie wydziału Tow. Dziennikarzy polskich odbędzie się we środę, 10 b. m. o godz. 17 w Kole lit.-art.

— Z karnawału. Doroczny Bal prasy odbędzie się w dniu 3 Intego.

Bal kostjumowo-maskowy Kasyna i K. I. liter. artyst. uznany powszechnie za jeden z najświetniejszych wieczorów karnawałowych, zapowiedziany został na 10 lutego. Wybierają się nań całe kostjumowane grupy.

Przygotowania do obu wieczorów już się rozpoczęły. Oba bale mają powodzenie zapewnione z góry.

— Ministerstwo kolei od dłuższego czasu pracuje nad nowym rozkładem jazdy pociągów osobowych. Dążeniem Ministerstwa jest zwiększenie szybkości i skrócenie niepotrzebnych postojów. Spodziewać się należy, że w nowym roku osiągnięta zostanie przedwojenna szybkość pociągów osobowych.

— Monopol tytoniowy. Z Warszawy donoszą: W urzędzie monopolowych prowadzi się obecnie przedwstępne prace, zmierzające do zmiany systemu sprzedaży wyrobów tytoniowych. Nowa organizacja wchodzi się na systemie trafik austriackich i wprowadzono będzie w życie z dniem 1 kwietnia b. r. ilość dotychczasowych koncesji tytoniowych ma być znacznie zredukowana, a pozwolenie na ich prowadzenie otrzymywać będą przede wszystkim inwalidzi, zdemobilizowani oficerowie, wdowy po wojskowych i niezłaskach państwowych.

— Manowanie w kolejnictwie. Minister kolei żelaznych zaanował inspektora Wydziału kontroli dochodów przy Dyrekcji kolei państwowych we Lwowie, Bronisława Wel a. zastępcą nacelnika tegoż wydziału.

— Wstrzymanie bezpośredniej komunikacji na linii Sarny-Luniniec. Już tego czasu donosi „Gazeta Lwowska“ o ruchu osobowym z bagażem ręcznym na linii Sarny-Luniniec z powodu zniszczonego mostu na rzece Hłuj (jedynie z przesiadaniem przy owym moście). Z dniem 4 stycznia został jednak ruch kolejowy z przesiadaniem na moście rzeki Hłuj zupełnie wstrzymany a pociągi ze stacji Sarny dochodzą jedynie do Uryska, zaś ruch towarowy odbywa się jedynie na odcinku Sarny-Dąbrowica.

— W pałec kolejowy. Krakowska dyrekcja kolei państw. donosi: W nocy z 7 na 8 b. m. o godz. 23 18 nie udało się maszyniście pociągu pociągowego nr. 906 zatrzymać pociąg przed budynkiem stacyjnym w Trzeźni, rzekomo z powodu błędnie hamulca i noże ham. w stronie wyjazdowej na tor manewrowy. Z pasażerów i druzny pociągowej pociąg nie odniósł szwanku. Czarnaście wagonów towarowych z taboru manewrowego uległo wykołaceniu i z szelomemu uszkodzeniu. Ruch osobowy w stronie Szczakowej nie doznał przerwy. Zaś w stronę Chrzanowa do godz. 8 30 odbywał się ruch przez przesiadanie, a od tej chwili normalnie. Komisja dyrekcyjna i dwa pociągi ratownicze wyjechały w nocy na miejsce. Dochodzenia w toku.

— Poranne wozy tramwajowe dla kształcącej się młodzieży. Dyrekcja M. K. E. zawiadomiła że począwszy od dnia 11 b. m. codziennie o godz. 7 20 rano z każdej końcowej stacji kolejowej odchodzić będzie specjalny wóz tramwajowy przeznaczony wyłącznie dla kształcącej się młodzieży. Wóz ten przejeżdża każdą linię tylko raz jeden i po 8 15 godz. nie kursuje więcej.

— Higiena dzieck. Z Warszawy donoszą: że Ministerstwo kolei żelaznych wynajęło Polsko-Amerykańskiemu Komitetowi Pomocy dzieciom (wydział higieniczno-lekarski) dla celów propagandy higieny dziecka jeden wagon osobowy i jedną platformę pod przewóz samochodu na czas od 1 stycznia b. r. aż do ukończenia propagandowej akcji i zarazem unormowało opłaty za wynajem wagonów, jak i za przejazdy członków wydziału i personelu wagonowego, względnie za przewóz samochodu i bagażu. — Z uwagi na doniosłą działalność Komitetu przyjęło Ministerstwo zdrowia publicznego koszt wynajmu wagonów na swój rachunek, podczas gdy inne opłaty pokryje wydział z własnych funduszy.

— Przyjście z pomocą dla obcego przemysłu. Ministerstwo przemysłu i handlu zainicjowało przyjęcie z pomocą drobnemu przemysłowi na skutek czego uchwalono wyasygnować ze skarbu państwa jeden miliard marek na długotrwałe pożyczki dla spółek prowadzonych przez czynniki wytworzone zawodowe i społeczne przy organizacjach rzemieślniczych działających w trzech dzielnicach Polski. W miarę potrzeby kredyt będzie oszereżony.

† Leopold Bragiewicz, st. radca Tymoc. Wydz. Sam rz., docent Politechniki, zmarł we Lwowie d. 5 b. m. w 73 r. ż.

Pogrzeb odbył się d. 8 b. m. o godz. 11 przedpoł. z domu żałoby na cmentarzu Łyczakowski.

Ś. p. Bragiewicz zapisał się w pamięci swoich kół jako obywatel wielkiej prawdy i charakteru i żarliwości dla sprawy publicznej i wybitny swego zawodu przedstawiciel. Cześć jego pamięci!

— Z Martyr log i duchowieństwa polkiego w Sowdepji. Do Warszawy nadeszła wiadomość, że ks. arcybiskup Cieplak, razem z ks. pr. latem Bulewiczem oraz błkunastu księżmi został pociągnięty przez władze sowieckie do odpowiedzialności przed trybunałem rewolucyjnym. Oskarżonym grozi ciężkie więzienie, nie wyłączając kary śmierci. Proces ten porównuje się do prowadzonego swego czasu przez sowiejety przeciw duchowieństwu prawosławnemu.

— **Niewiadomski w więzieniu.** „Gazeta Warszawska” dowiaduje się, że Niewiadomski podczas pobytu w więzieniu kończy opiarowywanie następujących dzieł: „Historja sztuki”, „Wiedza w sztuce”, „Monografia o Jacku Malczewskim”.

— **Stan zdrowia ministra Raszina** wedle ostatnich doniesień z Paryża, poprawia się.

— **Morderca Rathenaua** Techow, usiłował z innymi więźniami zbiec z zakładu karnego w Küstling. W ostatniej chwili jednak ucieczkę wykryto wskutek zdrady innych więźniów. Dwóch dozorców więziennych aresztowano.

Ofiary i pokwitowania

(złożone w Administracji).

Na pomnik Kopnickiej z listy składkowej p. Adolfa Adlera l. 11) — 20.305 m.

Ruch służbowy.

Prezes sądu apelacyjnego we Lwowie zamianował ukończonych słuchaczy praw: Michała Łachę, Władysława Kucharkę, Andrzeja Mihulkę i Jana Aleksandra Krasckiego — aplikantami.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru Miejskiego.

Początek przedstawień o godz. 7 wieczorem.

Dziś, we wtorek „Carmen”. Gościnny występ H. Jądłowkera. — Jutro, we środę „To co najważniejsze”. — W czwartek „Aida”. Gościnny występ H. Jądłowkera. — W piątek „Pajac”, występ H. Jądłowkera i „Nair”, balet.

Repertuar Teatru Małego (ul. Gródecka 2).

Dziś, we wtorek „Jastrząb”. — Jutro, we środę „Sublokator”. — W czwartek i piątek „Jastrząb”.

Repertuar Teatru Nowości.

Dziś, we wtorek „Słomiana wdówka”. — Jutro, we środę „Japonka”. — W czwartek i piątek „Słomiana wdówka”. — W sobotę „Za dawnych dobrych czasów”, operetka w 3 aktach R. Stolza (premiera).

Repertuar „Młodej Scenki”, Szkoły dramatycznej ul. Cnoręczyczyń 7. W niedzielę 14 stycznia „Przechodzień”, sztuka w 3 aktach Bogdana Katerwy. Początek o godz. 8 wieczorem.

Nowa operetka. Teatr Nowości przygotował na sobotę niezwykłą nowość znanego kompozytora Stolza p. t.: „Za dawnych dobrych czasów”. Operetka to niezwykła, o wielkiej wartości, pełna doskonałych sytuacji i żywiołowego komizmu. Reżysernie nieoceniony Tatrzanski, który sam gra jedną z głównych ról. Bliższe szczegóły niebawem. Zaznaczyć należy, że operetka Stolza jest obecnie na repertuarze największych scen europejskich.

Gościnne występy H. Jądłowkera. Na pierwszy gościnny występ genialnego śpiewaka wszystkie bilety zostały rozchwyte w przeciągu jednego dnia. Jądłówek śpiewać będzie w czwartek w „Aidzie” i w piątek w „Pajacach”. Wskutek omyłki kasjerki część biletów na „Aidę” została rozsprzedana na środę. Bilety te (kolor zielony) są ważne na czwartek. Występ Jądłowkera w „Aidzie” i w „Pajacach” tem większe budzi zainteresowanie, że w operach tych światowej sławy śpiewak jest niezrównany. Są to również jego ulubione opery.

(mre) **Dr. Kazimierz Zgórski**, doskonały lekarz-praktyk i popularyzator wiedzy higienicznej, ogłosił w warszawskim Instytucie „Biblioteka Polska” drugie, poprawione wydanie podręcznika dla szkół powszechnych p. t. „Krótki zarys budowy i czynności ciała ludzkiego oraz zarys higieny”. Książka, ozdobiona licznymi ilustracjami, uzupełniającymi tekst przejrzysty, mimo niezbędnej zwięzłości, jasny i każdemu przystępny, winna znaleźć jaknajwiększe rozpowszechnienie, jako doskonały informator w bynajmniej niełatwej sprawie odpowiedniego wychowania przyszłych pokoleń, w myśl hasła: w zdrowym ciele zdrowy duch. Na tem polu odda dziełko dra Zgórskiego przysługę znaczną, skwapliwie też powinni je brać do ręki rodzice i wychowawcy polskiej młodzieży.

Maurice Dufourmantelle: „Polityka germanizatorska w Polsce pod zaborem pruskim: jej metody, działalność i wyniki” (La politique de germanisation en Pologne prussienne: ses méthodes, ses résultats, ses effets.)

Pod tytułem powyższym ogłosił w sierpniu 1922 „Miedzynarodowy Przegląd Ekonomiczny” (La Revue Economique Internationale) wielce interesujące exposé, którego autorowi, znakomitemu profesorowi College Libre des Sciences sociales*) w Paryżu, należy niemniej za zasługę poczytać wydanie pracy wymienionej również w osobnej broszurze, co w wysokim stopniu ułatwia jej rozpowszechnienie.

Przedstawia w niej autor przebieg i dramatyczne napięcie etapów walki, toczącej się w Poznaniu między Polakami a Niemcami od czasu rozbiórów poczynając: walki, której głównym podłożem było zmaganie się narodu ciemniejszego z zaborcą o dobro kultury własnej, o kodyfikację z r. 1872 i 1886, pełen chwafy opór żywiołu Polskiego i ostateczne jego zwycięstwo — dalej etapy walki o ziemię polską, w której zakusom na polski stan posiadania systematycznie ponawianym przez wywłaszczające pruskie komisje kolonizacyjne przeciwdziałał po bohatersku pomysłowy a wytrwały opór prawego właściciela — zaś w rezultacie porażka pangermanistów: etapy walki — nakoniec — podjętej na terenie ekonomicznym, a zakończonej chlubnym zwycięstwem Polaków, dzięki stosowanemu przez nich systemowi stowarzyszeń spółdzielczych (kooperatyw).

Niezaprzeczenie — studjum pomienione przedstawia dziś już raczej wartość dokumentu historycznego. Poznańskie, będące ongi widowiskiem owych zaciętych zapasów, dziś wolne, wróciło do Macierzy. Lecz — jak to słusznie p. Dufourmantelle zaznacza — duch pangermanizmu, pomimo wszystko niestarty i niezniszczony, straż u granic trzyma, jęcząc się jadem doznanego rozgromu — nie nam nie daje gwarancji, czy opętany szaleńcem nienawiści, nie porwie się wobec polskiego ludu śląskiego, pozostałego po stronie niemieckiej, do podjęcia nanowo swych tradycyjnych praktyk eksterminacyjno-germanizatorskich.

Wobec zakrytej przed nami przyszłości, która niejedną zagadkę w ciemnym swym łonie kryć może, nieźle wspominać niekiedy czasów minionych nauki...

*) Wolnego Kolegium Nauk Społecznych.

Z muzyki.

Licznie zgromadził się nasz świat muzyczny na odczycie o Wagnera „Holendrze tułacz”, wygłoszonym przez prof. Lesława Jaworskiego w niedzielę 7. bm. w sali Kasyna wojskowego. Słynne dzieło Wagnera wykonywane było na lwowskiej scenie już niejednokrotnie, mimo to przypuszczać można, że część tylko publiczności zapoznana się z niem dokładnie na podstawie rozbioru tematycznego i szczegółowych wiadomości dotyczących genezy tej opery, oraz jej waloru kompozytorskiego i znaczenia w literaturze operowej. Nadzwyczaj umiejętnie opracowany odczyt prof. Jaworskiego wypełnia te luki: historyczne daty, szkice biograficzne, krytyczny rozbiór treści i podanie kilku szczegółów może nieznanym obudziły ogólne zainteresowanie słuchaczy, znacznie jeszcze spotęgowane znakomitą ilustracją muzyczna pianisty prof. Lwa Siroty. Ponadto podnieść należy z uznaniem zrecenzję i istotnie celowy sposób ujęcia tej czynności pedagogicznej, czyli formę odczytu podzieloną na trzy rozdziały:

1) geneza dzieła, 2) podanie treści i nakoniec dopiero 3) rozbiór muzyczny. W zachowaniu tego porządku uznać należy formę z wielu powodów najprzystępniejszą dla szerszej publiczności, gdzie chodzi o odczyt połączony z ilustracjami muzycznymi.

Interesująca prelekcja prof. Jaworskiego wywołała rzesiste i szczerze zasłużone oklaski. Znaczna ich część przypadła w udziale prof. Sirocie, który odegrał szereg tematów przewodnich, a następnie popisował się — aczkolwiek na

instrumencie pozostawiającym niejedno do życzenia — świetnie i brawurowo wykonaniem ballady Senty, przasnizki i prześlizgniętej przygrywki do „Holendra tułacza”. Brzmiała ona jak możliwie najlepsza imitacja fortepianowa zespołu orkiestralnego Szekeda tylko, że parafraza Liszta (prasnizka) zajęła miejsce wyciągu fortepianowego, odpowiedniejszego, gdy chodzi o rozbiór kompozycyjny. Zwolennicy popisów pianistowskich nie uskarżali się natomiast na taką niewłaściwą ze stanowiska pedagogicznego zamianę.

(i. n.)

Kursy giełdowe.

Lwów, dnia 9 stycznia 1922.

	K u r s y	
	oficjalny	nieoficjalny
Marki niemieckie	1 75	2 10—2 20
Franki francuskie	13 0	000 00—000
Franki szwajcar.	3640	0000 00
Funt sterlingi	88 000	09 00—06 00
Korony niem.-aust.	00 00—00 00	26 0—26 0
Wiedeń	00 00—00 00	25 5—27 5
Korony czeskie	000 00—000 00	540 00—555 0
Praga, wyplata	000 00—000 0	545 0—555 0
Dolary ameryk.	189 0—19 00	19200—1940
Dolary kandyj.	188 10—19000	00000—00000
Zurych Marki pol.	3 00—0 00	000 00
Lej	00 00—00 00	00 00—000
Liry	950 00—000 00	000 00—00 00
Budapeszt	0000 00—00 00	0 00—0 0 0
Paryż	00 00—000 00	000 00—000 00
Berlin	0 0—0 00	2 15—2 35

Tendencja w dolarach i akcjach przemysłowych bardzo silna.

**! Kupujcie!
8. procentową
Pożyczkę Złotą!**

Z Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie.

W miesiącu wrześniu, październiku, listopadzie i grudniu otrzymali w Uniwersytecie Jana Kazimierza stopień doktorów praw:

Wedrychowski Leon, ze Świerczowa, Schleicher Juliusz ze Lwowa, Bickel Mendel z Rypianki, Dudryk Teofil z Kolomyj, Lewicki Józef z Falkowa, Matzner Włodzimierz z Zawęczyna, Rosenstreich Adolf ze Stanisławowa, Ehrenholz Zecharie z Toustego, Czuszkiewicz Józef z Wierzbicy, Bukstzel Antoni z Łiska, Harlander Stanisław z Drohobycza, Latocha Jan z Dołów, Weiler Ożasz z Otynowiec, Günzberg Izak z Tarnopola, Lanner Wolf z Lubaczowa, Kulak Zenon z Boko-wiec, Zajac Kazimierz z Tarnowa, Wierzbiański Stanisław z Mościsk, Bych Mikołaj z Zerebek, Margulies Oskar z Jarosławia, Szuster Izak z Bolechowa, Buxbaum Dawid z Czochanowa, Kucharski Antoni z Borszczowa, Ekielski Aleksander ze Lwowa, Rosenstock Hirsch z Kopyczyniec, Procyk Marek z Grabkowic, Mülbauer Franciszek z Machliniec, Gottwald Stanisław z Petrkowic starych, Peters Marian z Cieszanowa, Kalfiski Marian z Serodocy, Cieszewski Marian ze Starej Soli, Jedliński Hiacynt ze Lwowa, Dyszkiewicz Władysław z Wiśniowczyka, Künstler Stanisław z Josefodorfu, Ostaszewski Bronisław ze Lwowa, Dobrzański Bronisław ze Złoczowa, Kruczkiewicz Antoni ze Lwowa, Moskwa Mariam z Drohobycza, Wiśniewski Józef z Bachórzec, Grudziński Tadeusz z Rudy różanieckiej, Fenster Naftali z Chwałowic, Merkel Ludwik ze Lwowa.

Stopień doktorów filozofii:

Stankiewicz Janina ze Zbaraża, Krupńska Maria z Przemyśla, Halpern Sara ze Lwowa, Gedroyć Michał z Rzeszowa, Mydlarski Jan z Pilzna, Dybczyński Tadeusz z Warszawy.

Oborne obowiązujące ograniczenia kolejowego ruchu towarowego.

Na polskich kolejach obowiązują obecnie następujące ograniczenia ruchu towarowego:

W obrebie stanisławowskiej dystrykcji kolei: Zakaz przewozu wszelkich przesyłek do stacji Grigore Ghica—Voda (Niepołokowce).

W obrebie dystrykcji dystrykcji katowickiej:

Zakaz reekspedycji w stacji Lubliniec.

W obrebie dystrykcji radomskiej:

Zakaz wysyłki ziemniaków adresowanych do Lublina dla tamtejszej fabryki krochmalu i syropiarni.

W obrebie dystrykcji poznańskiej:

Wysyłka wszelkich przesyłek całowagonowych do Niemiec odbywać się może jedynie przez polsko-niemieckie stacje graniczne Drawski Młyn, Zbaszów, Leszno i Rawicz, przy czem przewóz takich przesyłek do stacji Zbaszów i Leszno, loco i transito, jest uzależniony od zezwolenia Wydziału handlowego dystrykcji kolejowej, w której okręgu leży stacja nadawcza. — Wszystkie inne stacje graniczne są zamknięte dla ruchu tranzytowego do Niemiec.

W obrebie dystrykcji gdańskiej:

Wysyłka drzewa wszelkiego rodzaju do dworców węzła gdańskiego może się odbywać tylko za zezwoleniem wydziału handlowego odnośnej dystrykcji. — Wszelkie przesyłki przeznaczone do Gdańska mają być kierowane i obliczane droga na Warszawę—Łow. — Zakaz reekspedycji ładunków drzewnych we wszystkich stacjach oraz wysyłki drzewa do stacji Tczew, tudzież zakaz wysyłki przesyłek całowagonowych do stacji Miasteczko loco i transito do Niemiec.

W obrebie dystrykcji warszawskiej:

Przewóz wszelkich przesyłek całowagonowych z wyjątkiem ładunków kolejności 1, 2 i 3, adresowanych do stacji Łódź Fabryczna jest wstrzymany. — Zakaz wysyłki słomy i siana do stacji Warszawa Wileńska i Wschodnia. Przewóz wszelkich przesyłek całowagonowych do stacji Sosnowiec jest uzależniony od zezwolenia wydziału handl.

W obrebie dystrykcji wileńskiej:

Wysyłka drzewa wszelkiego rodzaju do stacji Grajewo wymaga zezwolenia wydziału handl.

W bezpośredniej komunikacji z Niemcami:

Przewóz przesyłek całowagonowych przeznaczonych do stacji Bytom (Beuthen) i Hindenburg może się odbywać tylko pod warunkiem, że listy przewozowe zaopatrzone będą w pozwolenia niemieckiej dystrykcji kolejowej w Opolu.

Czasowe przerwy ruchu na niektórych liniach nie są objęte powyższym wykazem.

Ogrodnictwo we Lwowie.

SZKOŁA OGRODNICZA NA WULCE KAPITAŃSKIEJ.

W zaciszu, pod bokiem Lwowa znajduje się szkoła ogrodnicza. Budynek piętrowy obejmuje szkołę, internat i dom mieszkalny z tarasem. Szkoła utrzymywana jest przez Wydział krajowy. Do szkoły należą też łaki i pola, wielki sad, ogród warzywny i ogród kwiatowy. Nie brak inwentarza żywego, jak konie i krowy. Ośmi morgów torfu starczy pod uprawę jarzyn. Z ogrodu rozciąga się przepiękny widok na całą panoramę Lwowa, vis-a-vis Wysoki Zamek z Kopcem Unii Lubelskiej, wieżycę i kopuły kościołów. Sad owocowy ciągnie się aż do Hołoska, a jeje owoce obfitują w grusze, jabłonie, śliwy, także agrest i porzeczki. Na murze wspina się uszlachetniony winogrod. Obecnie założono też młody park, w nim drzewka szpilkowe i klony.

Szklarnie ogrzewane są centralnie. Podziwiamy tu śliczne palmy „Phoenix”, Kentia, Cicas, Latania, ponadto paprocie, fikusy, cyklameny, różowe i czerwone pelargonie, begonie Rex i bulwiaste, arancarie, storczyki, ziołocieńce.

W ogrodzie rozmieszczono estetycznie klomby, agawy, duże rhododendrony, malwy, georginie, róże „La France”, krzewy dekoracyjne „Laurus nobilis”, „Fasciata laurea”.

Jesienią w ogrodzie pełnych aster w różnych kolorach, a w promieniach słoń-

ca. W inspektach dojrzewają duże kawony, melony, szparagi etc.

Także ule są i uczniowie uczą się pszczelnictwa.

W internacie uczą się chłopcy i dziewczęta, które przykładają się do nauki z wielką pilnością, uczą się warzywnictwa, ogrodnictwa, także bukicjarstwa. W ogrodzie pracują też dziewczęta z Zamarstynowa, Hołoska Wielkiego i Małego.

Mimoходом zauważymy, że ogrodnictwo jest dla kobiet nader stosownym zajęciem, lecz wymaga zdrowego organizmu, zwłaszcza odporności wobec zmian powietrza i zmęczenia mięśni. W Ameryce pracuje kilkadziesiąt tysięcy ogrodniczek.

Kierownikiem szkoły na Wulce Kapitańskiej jest docent Politechniki p. Kazimierz Brzeziński, autor „Pomologii polskiej”, dziełka wydanego nakładem firmy Altomberg w Warszawie wzbudziło ono wielkie zajęcie.

Szkoła jest wtórowo prowadzona.

ZAJMUJĄCY ODCZYT.

Towarzystwo Gospodarcze Małopolski urządza w swej sali cykl odczytów. Pierwszą z tych prelekcji wygłosił p. Pokuszyński, obrawszy za przedmiot „O ogrodach w Polsce”.

Prelegent opisywał ogród botaniczny w Krakowie, ogród Saski w Warszawie, piękne ogrody na Litwie w stylu badźto francuskim, badźteż angielskim, ogrody ks. Radziwiłłów, hr. Potockich, ks. Lubomirskich, hr. Dzieduszyckich — przeważnie w stylu angielskim.

Opisywał następnie szklarnie, przybytki egzotycznych krzewów, wspaniałe pomarańczarnie, grotty i kaskady, które zdobią ogrody polskiej arystokracji.

Lecz także skromne chaty włościańskie ozdobione są kwiatami, a jak mile wyglądają nasze wioski, gdy przed chatą kwitną słoneczniki, maki różnobarwne, malwy i astry. A jak pociąga oczy strojna w wieniec kwiatów wiejska panna młoda i jej družki!

Hodowla kwiatów nadać choćby najskromniejszej chatce estetyczne wejście.

Rena Gl.

Wiadomości gospodarcze Izby handl. i przem. we Lwowie.

PRZEPISY CO DO REEKSPEDYCJI WAGONÓW.

Ponieważ w ostatnich czasach mnożyły się wypadki masowej reekspedycji towarów, w następstwie czego poszczególne stacje były zatrasowane wagonami, krakowska dystrykcja kolei w celu uzyskania sprawnej reekspedycji towarów widziała się zmuszoną wydać następujące zarządzenie:

Począwszy od dnia 8. stycznia 1923 mogą być reekspediowane tylko te przesyłki, przy których nadawca wypisze czerwonym atramentem lub ołówkiem u góry na liście przewozowym następującą klauzulę: „Przesyłka przeznaczona do reekspedycji do bez przeładowania”. Miejsce wykropkowane ma nadawca wypełnić przez podanie kraju względnie stacji, do której przesyłka ma być reekspediowana.

Przesyłki, przeznaczone do reekspedycji, mogą być oczywiście tylko całowagonowe, a wagony, w których będą załadowane, mają być nadto odpowiednio okartkowane nalepioną kartką, o wielkości przynajmniej 1/8 części arkusza papieru, na której ma być wypisane, tak jak na liście przewozowym: „Reekspedycja do bez przeładowania”. Rozumie się samo przez się, że prócz tej kartki wagon ma być wedle przepisów okartkowany nalepkami G. W. 10. Przesyłki, które nie będą odpowiadały powyższemu warunkom, mają być wyłączone od reekspedycji i urwane jako pozostające w stacji.

TELEGRAMY.

ZWYCIESTWO IDEI PAŃSTWOWEJ.

Rzym, (PAT.). Zbliżony do Watykanu organ katolicki „Corriere di Italia” zamieszcza kores-

pondencję o bieżącej sytuacji w Polsce, w związku z ostatnimi wypadkami, podkreślając, że wybór Stanisława Wojciechowskiego na prezydenta Rzpltej Polskiej jest zwycięstwem koncepcji państwowości w Polsce.

POSIEDZENIE SENATU.

Warszawa, (PAT.). Plenarne posiedzenie senatu wyznaczone zostało na czwartek 11. bm. godzinę 16.

ODRZUCONA PROPOZYCJA.

Warszawa, (AW.). „Gazeta Poranna” donosi, p. Zygmunt Chrzanowski nie przyjął ofertowanego teki Ministra skarbu.

NARADA B. MINISTRÓW SKARBU.

Warszawa, (AW.). W dzisiejszych naradach b. Ministrów wezmą również udział marszałkowie Sejmu i Senatu, Prezydent Sikorski, Minister Darowski i Strassburger oraz wyżsi urzędnicy skarbu. Naradom przewodniczyć będzie Prezydent Wojciechowski.

ZNIESIENIE STANU WYJĄTKOWEGO W WARSZAWIE.

(PAT.) Dziennik Ustaw Rz. P. z dnia 9-go bm. zawiera rozporządzenie Rady Ministrów z 4. bm. w przedmiocie zniesienia stanu wyjątkowego, zarządzonego na obszarze m. Warszawy.

KOLEJNICTWO POLSKIE.

Warszawa, (AW.). Z końcem bm. Ministerstwo kolei odda do użytku pierwszy transport wagonów towarowych zakupionych w Ameryce, zawierający 400 wagonów.

Warszawa, (AW.). Ministerstwo kolei żelaznych, chcąc poprawić ruch towarowy w dystrykcji górnośląskiej wydelegowało na G. Śląsk partię parowozów towarowych. Poza tem dystrykcje krakowska i warszawska przychodzą z pomocą dystrykcji katowickiej, prowadząc niektóre pociągi przez G. Śląsk.

TAKŻE W LOZANNIE RWIE SIĘ WSZYSTKO.

Wiedeń, (AW.). Z Londynu donoszą: „Tamta sfery polityczne zapatrują się bardzo pesymistycznie na sytuację w Lozannie. W delegacji angielskiej bowiem żywoły radykalne zyskały widoczną przewagę i należy się liczyć z rychłym zerwaniem konferencji lozańskiej. Z Aten natomiast donoszą, że Grecy przygotowują nową akcję militarną przeciw Turcji na wypadek rozbitcia konferencji.

Lozanna, (PAT.). Szwajc. Agencja. W niedzielę wieczorem wręczyła delegacja rosyjska prezydentowi konferencji notę werbalną, w której pomownie prosi, aby celem zawarcia układu co do ustroju cieśnin morskich, debatowano nad projektem aliantów w obecności wszystkich mocarstw sprawą cieśnin zainteresowanych. Delegacje rosyjska, ukraińska i gruzińska oświadczyły, że uchylają się od odpowiedzialności za ujemny wynik prac komisji cieśninowej, jeżeli nie będzie się mogła trzymać proponowanych metod.

PRZECIE JEDNA KONFERENCJA DAŁA REZULTAT POZYTYWNY.

Wiedeń, (AW.). Wszystkie pisma tutejsze poświęcają dłuższe artykuły bytności konferencji Seypla w Budapeszcie, przy czem podkreślają pozytywny rezultat konferencji budapeszteńskiej. Dążeniem austriackiego rządu musi być stworzenie normalnych stosunków gospodarczych ze wszystkimi państwami. Szczególną uwagę przywiązują koła polityczne do faktu, że w czasie konferencji budapeszteńskiej zapadły uchwały odnośnie do utworzenia trybunału rozjemczego, któremu poddane będą do rozstrzygnięcia wszystkie sporne kwestie między Austrią a Węgrami.

W MOSSULU POWSTANIE PRZECIW ANGLJI.

Paryż, (PAT.). 8/1. Jak donoszą do tutejszych dzienników z Konstantynopola ze źródeł angielskich, prasa turecka podaje wiadomość o powstaniu Kurdów i Turków w okręgu Mossulu przeciw Anglikom. „Chicago Tribune” donosi, że Arabowie wypędzili angielskie oddziały wojskowe i zajęli wilalet mossulski. Wojska angielskie ewakuowały Bagdad i ufortyfikowały się w miejscowości Hindijs.

OGŁOSZENIA.

EDYKTA W SPRAWIE UZNANIA ZA ZMARŁEGO.

I. IV 116/22/3 Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego i m. żonstwa za rozwiązane. Franciszek Wojcieszak syn F. Adama i Marii urodzony w roku 1883 w Jawiszewicach powiat Oświęcim...

Sąd okręgowy Oddział IV. Wadowice, dnia 6 września 1922 r.

T. IV 326/22/3 Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Adamczyk syn Antoniego i Marianny urodzony dnia 10 maja 1877 w Raoncu...

Sąd okręgowy Oddział IV. Wadowice, dnia 28 listopada 1922 r.

T. IV 154/22/2 Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Wawrzyniec Adamczyk syn Jana i Agnieszki z Okręgowickich urodzony dnia 14 kwietnia 1876 w Łkawicy powiat Wadowice...

Sąd okręgowy, Oddział IV. Wadowice, dnia 23 października 1922 r.

T. IV. 131/22/2. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Wojciech Domagała, syn Franciszka i Marjanny, urodzony dnia 1. stycznia 1884 r. w Ryczowie powiat Oświęcim...

Sąd okręgowy Oddział IV. Wadowice, dnia 16. października 1922 r.

T. VI 430/22/1. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Michał Michalak, rolnik, urodzony 1879 w Siedlcu powiat Bochnia przydzielony 1914 do 31 pułku obrony krajowej...

życiu. Sąd na ponowną prośbę po dniu 15. lipca 1923 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VI Kraków, dnia 4. listopada 1922.

T. VI. 312/22/2. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Oleksy, rolnik ze Strzelców Małych, urodzony 1886 w Strzelcach wielkich, powiat Brzesko...

Sąd okręgowy cywilny Oddział VI. Kraków, dnia 27. września 1922.

T. VI 447/22/3. Zarządzenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Józef Wójtowicz, kolarz z Krakowa przydzielony 1914 do 13 pułku piechoty...

Sąd okręgowy cywilny Oddział VI. Kraków, dnia 5. grudnia 1922.

T. VI. 218/22/5. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Michał Roman, rolnik z Faliszowic, powiat Brzesko, urodzony 1882 przydzielony 1914 do 57 pułku piechoty...

Sąd okręgowy cywilny Oddział VI. Kraków, dnia 13. listopada 1922.

T. 217/22. Edykt. Kasper Ludera, syn Józefa urodzony 27/8 1877 zamieszkały w Jęziorce, żołnierz austr. armji zginął na wojnie od 1915 roku...

Sąd okręgowy Oddział IV. Stanisławów, dnia 27. lipca 1922.

T. 235/22. Edykt. Menał Hurwi, syn Dawida, urodzony 3/9 1886 zamieszkały w Uhrynowie, żołnierz austr. armji zginął na wojnie od 1914 roku...

Sąd okręgowy Oddział IV. Stanisławów, dnia 27. lipca 1922.

T. 259/22. Edykt. Józef Wołkowski, syn Piotra, urodzony 16. kwietnia 1888. zamieszkały w Kowalówce, żołnierz austr. armji, zginął na wojnie od 1918 roku...

Sąd okręgowy, Oddział IV. Stanisławów, dnia 29. lipca 1922.

T. 245/22. Edykt. Jan Matijewski, syn Fedora, urodzony 6. marca 1882, zamieszkały w Kafuszu, żołnierz austr. armji, zginął na wojnie w roku 1916...

Sąd okręgowy, Oddział IV. Stanisławów, dnia 7. października 1922.

T. 233/22. Edykt. Wasyl Hrycak, syn Iwana, urodzony 11. stycznia 1891, zamieszkały w Zakrzewcach, żołnierz austr. armji, zginął na wojnie od 1915 roku...

Sąd okręgowy, Oddział IV. Stanisławów, dnia 27. lipca 1922.

T. 320/22. Edykt. Medard false Ludwik Mazur, urodzony 3. czerwca 1893, zamieszkały w Grabieżu, żołnierz armji austr. zginął na wojnie, a jak zeznał świadek Józef Gacek...

Sąd okręgowy, Oddział IV. Stanisławów, dnia 18. sierpnia 1922.

T. 317/22/3. Edykt. Fedor Basarab, syn Stefana, urodzony 2. marca 1884, zamieszkały w Lachowcach, żołnierz austr. armji, zginął na wojnie od 1918 roku...

Sąd okręgowy, Oddział IV. Stanisławów, dnia 18. sierpnia 1922.

T. 287/22/3. Edykt. Michał Makar, syn Hrynia, urodzony 18. listopada 1884, zamieszkały w Jarnołowie, żołnierz austr. armji, zginął na wojnie od 1914 roku...

Sąd okręgowy, Oddział IV. Stanisławów, dnia 2. sierpnia 1922.

T. 152/22. Edykt. Andrij Piwowarczuk, syn Wasyla, urodzony 25. sierpnia 1892, zamieszkały w Zubrzcu, żołnierz austr. armji, zginął na wojnie, a jak zeznał świadek Włodzimierz Czernecki...

Sąd okręgowy, Oddział IV. Stanisławów, dnia 25. lipca 1922.

T. 252/22. Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Małżeństwo Owczar, syn Myrona, urodzony 18. sierpnia 1880, zamieszkały w Jezupolu koło Halicza, powołany ogólną mobilizacją do wojska austr. odszedł na front...

Sąd okręgowy, Oddział IV. Stanisławów, dnia 2. sierpnia 1922.

T. 437/22. Edykt. Ilko Budz, zwany Budziak, syn Nykoły, urodzony 5. czerwca 1878, zamieszkały w Oleszy, żołnierz austr. armji, zginął na wojnie od sierpnia 1914 roku...

Sąd okręgowy, Oddział IV. Stanisławów, dnia 13. września 1922.

T. 41/21. Edykt. Michał Czornij, syn Dmytra, urodzony 18. listopada 1882, zamieszkały w Wiktorowie, żołnierz austr. armji, zginął na wojnie od 1914 roku...

Sąd okręgowy, Oddział IV. Stanisławów, dnia 12. września 1922.

T. 164/22. Edykt. Jarema Fremdij, urodzony 15. maja 1877, zamieszkały w Załukwi, żołnierz austr. armji, zginął na wojnie od 1918 roku...

Sąd okręgowy, Oddział IV. Stanisławów, dnia 25. lipca 1922.

T. 355/22. Edykt. Michał Hrynka, syn Iwana, urodzony 17. listopada 1889, zamieszkały w Gruszcze, żołnierz austr. armji, zginął na wojnie od 1916 roku...

Sąd okręgowy, Oddział IV. Stanisławów, dnia 13. września 1922.

T. 212/22. Edykt. Piotr Derkacz, syn Mirona, urodzony 9. lipca 1888, zamieszkały w Kośmierzynie, żołnierz austr. armji, zginął na wojnie, a jak zeznał świadek Stefan Delawski...

Sąd okręgowy, Oddział IV. Stanisławów, dnia 27. lipca 1922.

T. 243/22. Edykt. Dymtro Iwanów, syn Fedia, urodzony 28. września 1882, zamieszkały w Babinie, żołnierz austr. armji, zginął na wojnie od 1915 roku...

Sąd okręgowy, Oddział IV. Stanisławów, dnia 27. lipca 1922.

T. 246/22. Edykt. Dmytro Jarema, urodzony 10. listopada 1887, zamieszkały w Ostrej, żołnierz austr. armii, zaginał, a jak zeznał świadek Józef Wintonów, opowiadał mu sierżant, że Dmytro Jarema został zabity. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono sąd, albo kuratora Iwana Zarzyckiego w Ostrej o zaginionym do 6 miesięcy, poczem sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 27. lipca 1922.

T. 187/22. Edykt. Marcin Kruk, syn Michała, urodzony 11. sierpnia 1886, zamieszkały w Tarnowicy Polnej, żołnierz austr. armii, zaginał na wojnie, a jak zeznał świadek Wasyl Melnyk, opowiadał mu zinary już Michał Dwydycz, że Marcin Kruk w bitwie pod Bojanami na Bukowinie został zabity. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono sąd, albo kuratora i obrońcę wężła małżeńskiego Józefa Głaba w Tarnowicy Polnej o zaginionym do 6 miesięcy, poczem sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 26. lipca 1922.

T. 158/22. Edykt. Wasyl Romaniak, syn Michała, urodzony 29. września 1886, zamieszkały w Niebyłowie, żołnierz austr. armii, zaginał na wojnie, a jak świadek Michał Pytypów zeznał, w sierpniu 1914 roku podczas ataku pod Kraśnikiem zaginał i od tego czasu nie ma o nim wiadomości. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono sąd, albo kuratora i obrońcę wężła małżeńskiego adw. dra Julimna Oleśnickiego w Stanisławowie o zaginionym do 6 miesięcy, poczem sąd rozstrzygnie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 16. sierpnia 1922.

T. 234/22. Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Nykół Melnyk, syn Dmytra, urodzony 25. stycznia 1888, zamieszkały w Koropcu, zabrany został przez wójca polskie i internowany w Brześciu Litewskim, gdzie, jak wykazały dochodzenia, w jesieni 1919 roku zmarł. Wdrażając na prośbę Marii Melnyk postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego, wzywa się, aby uwiadomiono sąd albo kuratora i obr. wężła małż. Michała Tymkowa w Koropcu aż do dnia 2. maja 1923 o zaginionym. Po upływie powyższego czasokresu będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 27. lipca 1922.

T. 278/22. Edykt. Fedor Hłuszek, urodzony 3. marca 1877, zamieszkały w Kryczce, żołnierz austr. armii, zaginał na wojnie od 1914 roku i odtąd brak o nim wiadomości. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono sąd albo kuratora i obrońcę wężła małż. o zaginionym do 6 miesięcy, poczem sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 17. sierpnia 1922.

T. 325/22. Edykt. Michał Małaniuk, syn Fedia, urodzony 9. września 1892, zamieszkały w Uhornikach, żołnierz austr. armii, zaginał na wojnie od 1915 roku i odtąd brak o nim wiadomości. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono sąd albo kuratora Stefana Semkin w Uhornikach o zaginionym do 6 miesięcy, poczem sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 18. sierpnia 1922.

T. 336/22. Edykt. Dmytro (zwany Wasyl) Korol (Czarka), urodzony 29. października 1884, zamieszkały w Tumierzu, żołnierz austr. armii, zaginał na wojnie od października 1914 roku i odtąd brak o nim wiadomości. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono sąd, albo kuratora Dmytra Bogierskiego w Tumierzu o zaginionym do 6 miesięcy, poczem sąd rozstrzygnie o wniosku.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 18. sierpnia 1922.

T. 279/22. Edykt. Nykół Hłuszek, syn Jurka, urodzony 27. listopada 1883, zamieszkały w Kryczce, żołnierz austr. armii, zaginał na wojnie, a wedle zeznań świadków Dmytra Hawrylika i Iwana Bałahuniak, został w sierpniu 1915 rany. Od tego czasu nie ma o nim wiadomości. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono sąd, albo kuratora i obrońcę wężła małżeńskiego adw. dra Segel w Stanisławowie o zaginionym do 6 miesięcy, poczem sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 17. sierpnia 1922.

T. 344/22. Edykt. Nykół Ursulak, syn Michała, urodzony 16. kwietnia 1880, zamieszkały w Sadowie, żołnierz austr. armii, walczył w Karpatach 1916, miał pisać do swej żony z niewoli rosyjskiej i od tego czasu słuch o nim zaginał. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono sąd, albo kuratora Wasyla Prokopów w Sadowie o zaginionym do 6 miesięcy, poczem sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 18. sierpnia 1922.

T. 759/21. Edykt. Wasyl Iwanów, syn Ofeksy, urodzony 15. maja 1890, zamieszkały w Ostrowie, żołnierz austr. armii, zaginał na wojnie od 1917 roku i odtąd brak o nim wiadomości. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono sąd, albo kuratora Michała Prokopów w Ostro-

wie o zaginionym do 6 miesięcy, poczem sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 17. sierpnia 1922.

T. 261/22. Edykt. Józef Czubakowski, syn Marcina, urodzony 11. stycznia 1884, zamieszkały w Korosciatynie, żołnierz austr. armii, zaginał na wojnie od 1917 roku i odtąd brak o nim wiadomości. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono sąd, albo kuratora i obrońcę wężła małżeńskiego dra Dollera w Stanisławowie o zaginionym do 6 miesięcy, poczem sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 29. lipca 1922.

T. 721/21. Edykt. Ignacy Iwanyk, syn Grzegorza, urodzony 11. października 1896, zamieszkały w Dabrowie, żołnierz austr. armii, zaginał na wojnie od 1919 roku i odtąd brak o nim wiadomości. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono sąd albo kuratora i obrońcę wężła małżeńskiego Hrycia Iwanyk w Delawie o zaginionym do 6 miesięcy, poczem sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 24. maja 1922.

T. 262/22. Edykt. Józef Atamańczuk, syn Dmytra, urodzony w r. 1899, zamieszkały w Babinie, żołnierz austr. armii, zaginał na wojnie od 1914 roku i odtąd brak o nim wiadomości. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono sąd, albo kuratora Iwana Atamańczuka w Babinie o zaginionym do 6 miesięcy, poczem sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 2. sierpnia 1922.

T. 257/22. Edykt. Michał Brecko, syn Stefana, urodzony 13. listopada 1885, zamieszkały w Babinie zarzec., żołnierz austr. armii, zaginał na wojnie od 1914 roku i odtąd brak o nim wiadomości. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono sąd albo kuratora i obrońcę wężła małżeńskiego Antoniego Dzundra w Babinie zarz. o zaginionym do 6 miesięcy, poczem sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 27. lipca 1922.

T. 258/22. Edykt. Nykół Luźny, syn Ilka, urodzony 10. grudnia 1886, zamieszkały w Babinie zarzec., żołnierz austr. armii, zaginał na wojnie od 1914 roku i odtąd brak o nim wiadomości. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono sąd albo kuratora i obrońcę wężła małżeńskiego Iwana Luźny w Babinie zarzec. o zaginionym do 6 miesięcy, poczem sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 29. lipca 1922.

T. 264/2. Edykt. Oleksa Kaszuba, syn Hawryła, urodzony 25. czerwca 1883, zamieszkały w Babinie zarzec., żołnierz austr. armii, zaginał na wojnie od 1915 roku i odtąd brak o nim wiadomości. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono sąd albo kuratora i obrońcę wężła małżeńskiego Andrija Kaszuba w Babinie zarz. o zaginionym do 6 miesięcy, poczem sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 29. lipca 1922.

T. 256/22. Edykt. Oleksa Dzundra, syn Pawła, urodzony 25. marca 1890, zamieszkały w Babinie zarz. żołnierz austr. armii, zaginał na wojnie od 1915 roku i odtąd brak o nim wiadomości. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono sąd albo kuratora i obr. wężła małżeńskiego Ofeksie Luźny w Babinie zarz. o zaginionym do 6 miesięcy, poczem sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 27. lipca 1922.

T. 88/22. Edykt. Filip Troszczuk, syn Gabriela, urodzony 13. października 1885, zamieszkały w Dubowcach, żołnierz austr. armii, zaginał na wojnie od 1914 roku i odtąd brak o nim wiadomości. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono sąd albo kuratora Pańka Torbiaka w Dubowcach o zaginionym do 6 miesięcy, poczem sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 22. lipca 1922.

T. 68/21. Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci. Wilhelm Strömich, syn Józefa, urodzony 26. września 1858, zamieszkały w Kaluszu, zmarł, jak wykazały dochodzenia na czerwonek 20. maja 1917 w szpitalu. Wdrażając na prośbę Katarzyny Strömich postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego, wzywa się, aby uwiadomiono sąd albo kuratora Ludwika Regnera w Nowym Kaluszu, aż do dnia 2. maja 1923 o zaginionym. Po upływie powyższego czasokresu będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 5. stycznia 1922.

T. 53/22. Edykt. Iwan Fedoryszyn, syn Michała, urodzony 7. lipca 1883, zamieszkały w Stryżubie, żołnierz austr. armii, zaginał na wojnie, a jak zeznał świadek Dmytro Demiańczuk, gdy będąc na pozycji pod Brzeczami we wrześniu 1914 przyszedł do Iwana Fedoryszyna do okopów, aby z nim porozmawiać, oświad-

czyli mu koledzy, że tenże zmarł. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono sąd albo kuratora Michała Świdruka w Nadwórnej o zaginionym do 6 miesięcy, poczem sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 21. lipca 1922.

T. 129/22. Edykt. Wasyl Wówk, syn Teodora, urodzony 16. marca 1877, zamieszkały w Dubowicy, żołnierz austr. armii, zaginał na wojnie, a jak zeznał świadek Stefan Pastuch w jesieni 1914 roku opowiadał mu towarzysze broni, że Wasyl Wówk zmarł. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono sąd albo kuratora Ilka Mucha w Sibiuku ad Wojniłów o zaginionym do 6 miesięcy, poczem sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 24. lipca 1922.

T. 184/22. Edykt. Luka Pasiecznik, urodzony 30. października 1891, zamieszkały w Zielonej, żołnierz ukraińskiej armii, dostał się do niewoli polskiej w 1919 roku i odtąd brak o nim wiadomości. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono sąd albo kuratora adw. Dra Em. Ribiś w Buczaczu o zaginionym do 6 miesięcy, poczem sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 12. października 1922.

T. 265/22. Edykt. Hawryło Chymycz, syn Wasyla, urodzony 10. lipca 1888, zamieszkały w Babinie, żołnierz austr. armii, zaginał na wojnie od 1914 roku i odtąd brak o nim wiadomości. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono sąd albo kuratora i obrońcę wężła małżeńskiego Andrzeja Kaszuba w Babinie zarz. o zaginionym do 6 miesięcy, poczem sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 2. sierpnia 1922.

T. 331/22. Edykt. Iwan Fedorczuk, syn Nykoly, urodzony 19. kwietnia 1890, zamieszkały w Nadorożnej, żołnierz austr. armii, zaginał na wojnie od 1917 roku i odtąd brak o nim wiadomości. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono sąd albo kuratora i obrońcę wężła małżeńskiego Wasyla Barczuka w Nadorożnej o zaginionym do 6 miesięcy, poczem sąd rozstrzygnie na ponowny wniosek.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 18. sierpnia 1922.

KONKURSY.

Prez. 121/23. Konkurs. Opróżniły się trzy posady sędziów sądu okręgowego we Lwowie. Kompetenci o te lub o takie same posady, które mogą opróżnić się w innych sądach okręgowych, wniosą udokumentowane podania w drodze służbowej do dnia 20. stycznia 1923 na ręce prezesa sądu apelacyjnego we Lwowie.

Prezes Sądu Apelacyjnego.
Lwów, dnia 3. stycznia 1923.

Nr. szk. 67123. W Miejskiej Szkole Handlowej w Bydgoszczy jest do objęcia posada dyrektora. Wymagane są studia uniwersyteckie i handlowe, oraz praktyka nauczycielska. Pobory podług norm państwowych, na to osobny dodatek miejski. Koszta przeprowadzki zwraca się. Reflektanci zechcą podania swe nadsyłać do dnia 1. lutego b. r. do Magistratu, Oddział szkolny, załączając życiorys, oraz odpisy świadectw i dokumentów. Referencje osób poważnych pożądane.

Magistrat, Oddział szkolny.
Bydgoszcz, dnia 5. stycznia 1923.

SPRAWY.

A. VI. 425/21. Edykt wzywający nieznanych dziedziców. Eljasz Kałyniak, nieślubny syn Marii Kałyniak z Grzybowic, zmarł dnia 6. listopada 1920, licząc 2 lata życia. Sądowi niewiadomo, czy pozostali po nim dziedzice. Kuratorem spuścizny ustanowić się adwokata dra Tadeusza Janiszewskiego, ul. Grodzkich 1. Kto zamierza zgłosić roszczenie do spadku, winien o tem donieść sądowi w ciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego i wykazać swe prawa do spadku. Po upływie tego czasokresu wyda się spadek tym osobom, które wykaza swe prawa, o ileby zaś praw nie wykazano, spadek przypadnie skarbowi państwa.

Sąd powiatowy, S. II., Oddział VI.
Lwów, dnia 30. października 1922.

KOZMATE OZWIESZCZENIA.

Cg. XIV. 348/22/1. Edykt. Antoni Koszałkowski z Delawy wnioś przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Janowi Pawłowskiemu, synowi Ofeksy pozew o 200 dolarów amer. zpn. Na podstawie pozwu wyznaczono I. audjencję na dzień 28. września 1922, godz. 9 rano, sala Nr. 68. Kuratorem ad actum dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego ustanawia się dra Leona Biringa, adwokata w Stanisławowie, który zastępować będzie pozwanego, dopóki w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd okręgowy, Oddział XIV.
Stanisławów, dnia 11. września 1922.

Cg. I. c. 2609/22. Edykt. Stron powodowa Iwan Gileta wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Hrynko-
wi Gurasowi o 20 dolarów ameryk. Cg. I. c. 2609/22.
Audjencia do ustnej rozprawy została wyznaczona na
18. stycznia 1923 godz. 9. w tym sądzie, biuro nr. 90,
ulica Sądowa 7/III. p. Ponieważ miejsce pobytu strony
pозwanej jest nieznane, ustanawia się adwokata dra
Henryka Landesberga we Lwowie kuratorem, który ja
będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo do-
tąd, dopóki ona sama się nie stawi i nie ustąpi do peł-
nomocnika.

Sąd okręgowy cywilny, Oddział I. c.
Lwów, dnia 9. grudnia 1922. 164

AMORTYZACJA.

T. 250/22/3. Na wniosek składnicy Kółek rolniczych
w Podnajcach wdraża się postępowanie celem umorze-
nia świadectwa tymczasowego papierów wartościowych
5 proc. pożyczki długoterminowej na kwotę 16.320 mk.
Polskiej krajowej Kasy pożyczkowej w Stanisławowie
Nr. 287.036 na dowód zastawu Nr. 297 imiennej warto-
ści 20.400 mk. i daty 21. czerwca 1920 zaginionego w
czasie inwazji bolszewickiej, wzywając posiadacza, by
je do 45 dni od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu, tj.
do dnia 25. lutego 1923 przedłożył tut. sądowi, w prze-
ciwnym bowiem razie uzna sąd ten dokument za unio-
ważniony.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Brzeżany, dnia 8. grudnia 1922. 162

KURATEL.

L. cz. L. V. 3/22. Obwieszczenie niewłasnowolnie-
nia. Uchwałą podpisaną sądu z dnia 3. listopada 1922
L. cz. L. V. 3/22 została Marja z Onaciów Dowhan, żo-
na Franciszka ze Sławska z powodu marnotrawstwa
częściowo pozbawiona własnowolności. Doradcą jej u-
stanowiono Ilka Wynnyka, syna Nykoły „Hrycaków”
ze Sławska.

Sąd powiatowy, Oddział V.
Skole, dnia 3. listopada 1922. 68

P. V. 217/22. Obwieszczenie niewłasnowolnienia.
Uchwałą podpisaną sądu z 3. listopada 1922 L. V.
4/22 został Oteksa Wołoszyn, syn Andrija z Tuchli, o-
becnie w Ameryce przebywający, z powodu opilstwa i
marnotrawstwa częściowo pozbawiony własnowolno-
ści. Doradcą jego ustanowiono Michała Łuciów, syna
Petra z Tuchli.

Sąd powiatowy, Oddział V.
Skole, dnia 3. listopada 1922. 69

L. IV. 3/21. Sąd powiat. w Chodorowie uchwałą z d.
2. marca 1922 pozbawia całkowicie własnowolności
Stefana Gorycza, rolnika z Dulib z powodu choroby u-
mysłowej. Kuratorem ustanowiono żonę Marię Gorycz
z Dulub.

Sąd powiatowy, Oddział IV.
Chodorów, dnia 25. października 1922. 141

FIRMY.

Firm. 684. Stow. VI. 261. Zmiany dotyczące firmy
już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 17. maja 1922.
Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Pierwszy
Związek chrześcijańskich szewców we Lwowie, stow.
zar. z ogr. poręką. Zmiany: Członkowie Zarządu Gu-
staw Kunzelmann i Stanisław Sliwiński oraz zastępcy
Jerzy Lyszczyk i Jan Ewen ustąpili. Członkami Zarzą-
du wybrano Jerzego Lyszczyka i Jana Ewena, zaś za-
stępcami Jana Kurdzielewskiego i Kazimierza Wojta-
siewicza, majstrów szewskich we Lwowie.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 9. maja 1922. 11925

Firm. 1657. Rg. B. I. 300. Zmiany dotyczące firmy
już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 30 października
1922. Siedziba firmy: Poznań, oddział we Lwowie.
Brzmienie firmy: Polski Bank handlowy tow. akc. w
Poznaniu oddział we Lwowie. Zmiany: Nadano prokurę
Józefowi Maczyńskiemu, który upoważniony jest do
podpisywania firmy centrali, jakoteż wszystkich od-
działów, a to łącznie z drugim dyrektorem lub proku-
rentem.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 20. października 1922. 11930

Firm. 634. Rg. C IV 4. Wpis firmy spółkowej. Do
rejestru wpisano dnia 5. lipca 1920. Siedziba firmy:
Lwów. Brzmienie firmy: „Sól”, spółka z ograniczoną
odpowiedzialnością. Przedmiot przedsiębiorstwa: a)
wydobycie, przerabianie i użytkowanie złóż sol-
nych w Polsce i sprzedaż wytworów; b) użytkowanie
minerałów ziemnych przez Państwo niezastrażonych;
c) budowa nowych, rekonstrukcja starych wazeln
solnych i prowadzenie tychże na rachunek Państwa;
d) zakupno i sprzedaż wszelkiego rodzaju materia-
łów potrzebnych do przeróbki wydobytych materia-
łów; e) przedsięwzięcie wszelkich czynności koniecz-
nych do osiągnięcia powyższych celów. Rodzaj spółki
i forma: Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.
Spółka opiera się na kontrakcie działyńm w for-
mie aktu notarialnego z daty Lwów 5. maja 1920 L.
rep. 9900. Czas trwania: nieograniczony. Wysokość
kapitału zakładowego: 280.000 Mkp. w 1/4 części

czyli 70.000 Mkp. w gotówce wpłacony. Uprawnieni
do zastępstwa: zawiadowcy. Zawiadowcy: Kazimierz
Przybysławski, Bronisław Ajdukiewicz. Podpis firmy:
następuje przez umieszczenie podpisów dwóch zawi-
adawców lub jednego zawiadowcy i jednego prokurzy-
sty pod wyciśniętym, wydrukowanym lub wybitym
brzmieniem firmy. Ogłoszenia następująć będą w
„Gazecie Lwowskiej”.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 10. czerwca 1920. 11942

Firm. 806. Stow. VII 36. Wpis stowarzyszenia. Do
rejestru stowarzyszeń wpisano dnia 1. lipca 1920. Sie-
dziba stowarzyszenia: Lwów. Brzmienie firmy: Bu-
czackie Towarzystwo motorowej orki. Stowarzyszenie
zarejestrowane z ograniczoną poręką we Lwowie.
Przedmiot przedsiębiorstwa: Organizowanie i przed-
sięwzięcie uprawy roli będącej własnością członków
Stowarzyszenia przy pomocy pługów i maszyn moto-
rowych i parowych, 2) Wykonywanie własnymi narz-
dziami i maszynami motorowymi w gospodarstwach
członków orki, młocki i innych robót dotyczących upra-
wy roli, 3) Wykonywanie powyższych robót za pomo-
cą maszyn rolniczych i pługów motorowych oddanych
w celu stowarzyszeniu na podstawie specjalnych
umów członkami. 4) Obejmowanie przez fachowe
organa Stowarzyszenia opieki i kontroli nad pługami
motorowymi i parowymi oraz wogóle maszynami ro-
lniczymi swych członków. 5) Zakładanie i prowadzenie
warstatów reparacyjnych dla maszyn i narzędzi rolni-
czych będących własnością członków Stowarzyszenia.
6) Pośredniczenie w kupnie i sprzedaży narzędzi i ma-
szyn rolniczych dla członków. 7) Prowadzenie składowni
części pługów parowych i motorowych surowców i nar-
zędzi pomocniczych oraz materiałów, smarów do orki
parowej i motorowej i maszyn rolniczych dla gospo-
darstw członków Stowarzyszenia. Statut z dnia 5. czer-
wca 1920. Udział wynosi 1000 marek. Każdy członek
odpowiada swoim udziałem i dalszą 4-ro krotną kwotą
udziału. Ogłoszenia następują w „Rolniku” oraz wedle
uznania Dyrekcji także w jednym z dzienników lwow-
skich. Dyrekcja składa się z 1 członka i 1 zastępcy.
Członkami Dyrekcji są: Dyrektor Jan Szawłowski,
właściciel dóbr w Przewłocze i zast. Dyrektora Alek-
sander Gniewosz, właściciel dóbr w Potoku złotym.
Uprawnieni do zastępstwa: Dyrekcja. Podpis firmy:
Brzmienie firmy wypisane, wydrukowane lub stampi-
lają wyciśnięte podpisować będzie dyrektor Stowarzy-
szenia lub jego zastępca.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 14. czerwca 1920. 11943

Firm. 215. poj. III. 150. Zmiany i dodatki odnoszące
się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kup-
ców pojedynczych. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie
firmy: D. Moszkowicz kawiarnia europejska. Zmiana fir-
my: L. Moszkowicz kawiarnia Warszawa. Podpis fir-
my: Brzmienie firmy będzie podpisywać Dawid Mosz-
kowicz. Dzień wpisu: 18. maja 1919.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 13. maja 1919. 11944

Firm. 628. Rg. A II 126. Wpis jawnej spółki handlo-
wej. Do rejestru wpisano dnia 2. września 1918. Sie-
dziba firmy: Lwów, ul. Karola Ludwika 25. Brzmienie
firmy: Fabryka wapna i cegieł w Kołohorach Lifschütz
i Horowitz. Przedmiot przedsiębiorstwa: w brzmieniu
firmy. Rodzaj spółki: Jawna spółka handlowa od 1. lip-
ca 1918. Spólnicy: Dawid Mayer Lifschütz, Markus Lif-
schütz, Leib Horowitz, przemysłowcy we Lwowie.
Spólnicy uprawnieni do zastępstwa: wszyscy spółnicy
kolektywni. Podpis firmy: następuje w ten sposób, że
pod wydrukowanym lub wyciśniętym stampilią brzmie-
niem firmy umieszczają swe podpisy kolektywnie wszy-
scy spółnicy.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów dnia 26. sierpnia 1918. 11945

Firm. 854. Rg. C. VI. 189. Wpis firmy spółkowej.
Do rejestru wpisano dnia 10. sierpnia 1922. Siedziba fir-
my: Lwów. Brzmienie firmy: Sukiennicza spółka z ogr.
odpow. Przedmiot przedsiębiorstwa: Kupno i sprzedaż

towarów tekstylnych i pozostające w związku interesu
zarobkowe, a to bądź na rachunek własny jako też na
rachunek osób trzecich. Czas trwania spółki do 15. ma-
ja 1927. Prawna forma spółki: spółka opiera się na
kontrakcie spółki z dnia 11. maja 1922 działyńm w
formie aktu not. do l. rep. 19201. Kapitał zakładowy
wynosi 800.000 Mkp. w całości wpłacony. Zarząd spółki
składa się z 6 zawiadowców, którymi są: Schmerl
Sandhaus, w Drohobyczu, Natan Hoffman w Drohoby-
czu, dr. Tobiasz Langrock w Drohobyczu, Mojżesz Bar-
nik we Lwowie, Baruch Leib Schotenfeld we Lwowie,
Józef Ackermann we Lwowie. Podpis firmy w ten spo-
sób, że pod wypisanem lub pieczęcią wybitym brzmie-
niem firmy spółki umieszczają swe podpisy łącznie
dwaj zawiadowcy, a to zawsze Natan Hoffman lub
Schmerl Sandhaus i jeden z dalszych zawiadowców.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 29. lipca 1922. 11931

Firm. 1256/21. Rg. A. III. 172. Wpis firmy pojedyn-
czej. Do rejestru wpisano dnia 3. października 1921. Sie-
dziba firmy: Lwów-Zniesienie. Brzmienie firmy: Prze-
mysł drzewny Sz. Rosen. Przedmiot przedsiębiorstwa:
handel drzewem. Właściciel firmy: Szulim Rosen, wła-
ściciel handlu drzewa w Zniesieniu. Podpis firmy: pod
brzmieniem firmy drukiem, pieczęcią lub pismem umiesz-
czonym właściciel firmy podpisuje się własnoręcznie.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 21. września 1921. 11935

WEZWANIE WIERZYCIELI.

„Metan”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
we Lwowie, została uchwałą Walnego Zgromadzenia
z dnia 24. marca 1922 rozwiązana i przeszła w stan li-
kwidacji. Wierzycieli spółki wzywa się, aby do dnia 14
zgłosili się do komisji likwidacyjnej we Lwowie, ulica
Leona Sapiehy 3. u podpisanych.

Lwów, dnia 8. stycznia 1923 r. 178

Likwidatorowie:

Prof. Ignacy Mościcki m. p.
Prof. Kazimierz Kling m. p.

OGŁOSZENIE.

Uchwałąmi Walnych Zgromadzeń z dnia 7. i 28.
grudnia 1922 Towarzystwo Wzajemnego Kredytu w
Krakowie — Spółdzielnia z ogr. odp., zostało rozwią-
zane i likwidacja jego zarządza.

Wzywa się wierzycieli Spółdzielni, aby zgłosili swe
roszczenia w ciągu jednego roku od dnia ostatniego o-
głoszenia i zwraca się ich uwagę na przepis art. 80.
ustawy o spółdzielniach. 176 1—3

Towarzystwo Wzajemnego Kredytu
w Krakowie
Spółdzielnia z ogr. odp. w likwidacji.

OGŁOSZENIE.

Dodatkowo do ogłoszenia z dnia 11-go
grudnia 1922 nowej emisji akcji Spółki
a cyjnej: JAWORZNICKIE KOMUNALNE
KOPALNIE WĘGLA, zatwierdzonej przez Mi-
nisterstwo Przemysłu i Handlu oraz Skarbu
w Warszawie reskryptem z dnia 27. listopada
1922 roku L. 571 zawiadamia się interesowa-
nych, że prawo poboru może być ogłoszone
i wykonane nie tylko w Biurze Głównego Zar-
ządu podpisanej Spółki w Krakowie, ul. Krup-
nicza 1 5 i Prezydium Magistratu we Lwo-
wie, lecz także w Polskim Banku Przemysłowym
we Lwowie, ul. 3-go Maja 1 9 w czasie od 23.
stycznia do 30. stycznia 1923 r.,
gdzie może być również wpłacona cena emi-
syjna

JAWORZNICKIE KOMUNALNE KOPALNIE
WĘGLA SKA AKC w KRAKOWIE.

„STAR” FABRYKA DOMIESZEK DO KAWY w SĄDOWEJ WISZNI

Spółka akcyjna we Lwowie
zawiadamia niniejszem, że dnia 31. stycznia 1923 o godz.
5-tej popołudniu, odbędzie się we Lwowie w lokalu
Ziemińskiego Banku Kredytowego, Towarzystwa akcyjnego,
ul. Jagiellońska 1. 2

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie akcjonariuszów z następującym porządkiem dziennym:

- sprawa podwyższenia kapitału zakładowego z kwoty 120.000.000
Mkp do kwoty 360.000.000 Mkp. przez dalszą emisję akcji
pojedynczych i złożonych;
- zmiana § 9. statutu w kierunku podwyższenia kapitału zakła-
dowego;
- wnioski i interpelacje.

Posiadanie 25 akcji daje prawo do jednego głosu na Zgromadzeniu.
Każdy z akcjonariuszów władny jest uczestniczyć na Zgromadzeniu
osobiście lub przez pełnomocnika, zaopatrzonego w pełnomocnictwo pi-
semne. Celem korzystania z prawa głosu należy złożyć akcje najpóźniej
na 8 dni przed terminem Zgromadzenia w Ziemińskim Banku Kredytowym
we Lwowie. 146

Rada Zawiadowcza.

Nabywajcie
8 procentową
pożyczkę
złotą!

Reklama,
dźwignią
handlu!